

עינינו

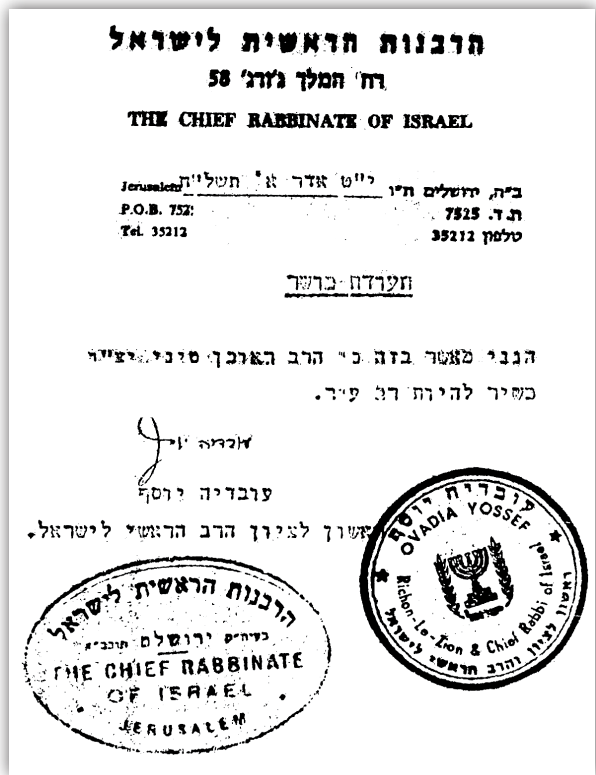
נברת

הרב ראובן סיני שליט"א
מזכיר בית הדין הגדול בירושלים לשעבר, ורב ביהכ"נ יד יחיאל יונה ירושלים

צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל

היכרותי עם הרב עובדיה יוסף זצ"ל היתה ארוכה ורבת שנים, בעיקר בשנים בהן כיהן כדיין בבית הדין האזורי ובבית הדין הגדול בירושלים, ואני שימשתי כמזכיר בבית הדין הגדול. העבודה במחיצתו של מרן היתה מעניינת ומחכימה במיוחד. רבות ניתן היה ללמוד ממעשיו ומהנהגותיו כדיין ונשיא בבית הדין הגדול. הסדר, הדייקנות, היסודיות, הרמה בה ירד לפרטי פרטים בכל דבר ועניין, הבנת עמקם של דברים, יחד עם הידע העצום והרחב

אשר היו כבר מזמן לשם דבר ובאו לידי ביטוי חזק בטיפול במקרים קשים אשר הובאו בפניו וביחס המיוחד לכל מקרה ומקרה.

זכיתי, ובתחילת תקופת כהונתו של מרן בבית הדין הגדול, היה מבקש ממני לסור אליו מידי בוקר ולספר לו את החדשות הטריות מהנעשה בארץ. הרב לא שמע רדיו ולא קרא את העיתונות הכתובה של אז, אך התעניין בכל הנעשה ובעיקר בכל הקשור לענייני הדת, הדתיים ועולם התורה.

פסיקותיו האמיצות של מרן הרב עובדיה יוסף ומסירות הנפש שלו לכלל ישראל, ידועות ומפורסמות. במסגרת עבודתי עמו בבית הדין, נחשפתי רבות לפסיקות מעין אלו ובעיקר לאותה מסירות רבה המדוברת בפי כל.

עינינו

נברת

זכור לי, למשל, מקרה אחד מיוחד, שבו הוצרכו הדיינים בבית הדין לדון בערבו של חג הפסח במקרה סבוך ודחוף. מרן הרב עובדיה זצ"ל ישב יחד עם הרב אליעזר וולדנברג זצ"ל והרב יוסף קאפח זצ"ל באותו היום, ולא עזבו עד אשר נפתרה הסוגיה. כאשר סיימו את העניין, היתה השעה כבר מאוחרת מאד וחג הפסח כבר עמד בפתח. בדלית ברירה, חזרו הרבנים ברגל לביתם.

הקשר ביני לבין הרב התרחב אל מעבר ליחסי עבודה רגילים, והפך לקשר אישי וחם. ביטוי לכך ניתן היה למצוא ביחסו של הרב ושל הרבנית, אשר ארחוני בביתם בהזדמנויות שונות והתייחסו אלי כאל בן בית.

בהקשר זה, זכורים לי שני מקרים אישיים קטנים אך בולטים, המעידים על יחסו האנושי המיוחד והאצילי של הרב, אשר כיבד והעריך כל אדם באשר הוא.

כאשר הגיע זמנה של אחותי הצעירה להינשא, פניתי באופן טבעי אל הרב וביקשתי ממנו לערוך את החופה. הרב הביע צער שביום זה איננו פנוי ולכן לא יוכל לערוך את החופה, והציע לי לפנות לרב מנצור בן שמעון זצ"ל, אשר נענה ברצון להזמנתי. מה רבה היתה הפתעתי והפתעת כולם, כאשר הגענו לאולם החתונות בערב החופה וראינו את מרן הרב עובדיה זצ"ל ואשתו הרבנית כשהם עומדים ומחכים בפתח האולם. הרבנית ע"ה

פתחה ואמרה, כי כאשר שמעה על דבר החתונה, החליטה כי לא יתכן שהרב לא ישתתף בשמחה זו, ועל כן דחה הרב את כל יתר העניינים למועד אחר ובא לשמחת החתונה. ההתרגשות היתה רבה, ושני גדולי הדור כיבדו מאד אחד את השני, ערכו את החופה יחדיו ואף שימשו כעדים.

מימין לשמאל: הרב ראובן סיני, מרן, הרב מנצור בן שמעון. מאחור: החתן אברהם כהן

עינינו

נבר

אשר זכור לי, היה כאשר
 הוזמנתי לומר שיעור ברמב"ם הלכות חנוכה,
 לקהל של מגידי שיעורים ומרצים מכל הארץ.
 כשהגעתי למקום, נודע לי כי באותו מעמד יתן
 לפני שיעור גם מרן הרב עובדיה זצ"ל, אשר
 ירצה על הרב בן איש חי. למותר לציין את
 הרגשתי לנוכח גודל המעמד והעובדה כי עלי
 לשאת דברים לאחר גדול בתורה בשיעור קומתו
 של הרב. הרב, שחש כנראה מהי הרגשתי, ניגש
 אלי מיד לאחר שסיים את מתן השיעור ואמר
 לי בענוותנותו המיוחדת, כי בכוונתו להישאר
 ולשמוע את השיעור שלי בהלכות הרמב"ם וכי הנושא מעניין אותו ביותר. במהלך השיעור,
 התעניין הרב מאד. וכשסיימתי את דברי, פנה אלי הרב ואמר לי, אשריך שזכית להיות מבני
 העדה התימנית, אשר הלימוד שלהם ברמב"ם יורד לעומק השרשים.

ואכן, יחסו של הרב לבני העדה התימנית היה מיוחד. באחת השיחות אשר היו בינינו,
 הגענו לנושא מעמדה של העדה התימנית בארץ ישראל. הרב טען כי על העדה התימנית
 להתאחד עם העדה הספרדית. דיברנו במשך זמן רב על הנושא, תוך הכרה בעובדה כי
 לעדה התימנית קיים מטען רוחני עוד מימי בית ראשון, אשר שמרה ושימרה אותו במשך
 כל השנים, וגם הרמב"ם הכיר בכך וראה בה עדה נפרדת על בסיס מנהגיה הקדמונים, שיש
 לשמור אותם לבל ילכו לאיבוד,
 בבחינת ואל תיטוש תורת אמך
 (משלי א' ח'). הרב הסכים עם
 הדבר ועם כך שעל העדה התימנית
 לשמור על ייחודה ומנהגיה.

משמאל מרן, מימין הרב ראובן סיני

כך היתה דרכו של הרב וכך
 התייחס ופעל בקרב הציבור
 ולמענו, קטנים כגדולים, ולוואי
 ונזכה אנו ללמוד ממקצת מעשיו
 והנהגותיו למען קרב בוא משיח
 צדקנו במהרה.

עניינינו

נברת

על סדר היום:

בשעה 4 אתה"צ	סיום מסכתא ע"י מגיד השעור הרב יוסף קלואן.	" 5 "
" 5.30 "	חלוקת ספרים לילדי ביהכנ"ס הקבועים. תפילת מנחה.	" 6 "
" 6 "	ברכת הרב הראשי לישראל וחלוקת מילגות לבני ישיבה.	" 6.30 "
" 6.30 "	דברי הרה"ג שאר ישוב הכהן הרב הראשי לחיפה והסביבה.	" 6.45 "
" 6.45 "	דברי הרה"ג ר' יוסף בן יעקב צוברי רב לעדת יהודי תימן לת"א ויפו. לדמותו של המנוח	" 7.10 "
" 7.10 "	דברי הרה"ג חיים יצחק הלוי רב העיר הרצל (על מסורת יהדות תימן)	" 7.40 "
" 7.40 "	דברי הרה"ג יחיא בן נתנאל אלשין (על השירה התימנית)	" 8 "
" 8 "	דברי הרה"ג שלמה קרח רב העיר בני-ברק (על הקרנות).	
	האברך ת. הלוי בשם האברכים מקבלי המלגות מנחה: הרב אברהם אריה.	
	שירה מפני ילדי ביהכנ"ס.	
	הפוחת: ש. בריחי.	

ביהכנ"ס וביהמ"ד אבי שמואל ואהל שרה רח' עמוס 18 ירושלים — טל' 288276

האגודה לקרן גמ"ח ומלגות לבני ישיבה יוצאי תימן

ע"ש המנוח הרה"ג יחיא בן שמואל בדיחו זצ"ל ע"ש יחיאל ויהודית בני המנוח אהרון חבשוש ז"ל ע"ש הישיש שלום בן המנוח יהודה נדאף י. ב. ל. א. ע"ש המנוח עמנואל כהן שנפל במלחמת יום הכפורים

ערב התיחדות ואזכרה

שיתקיים ביום שני כ"ג אלול תשל"ח
לזכרם של המנוחים
 בבית הכנסת אבי שמואל ואהל שרה
 הלמלאת עשר שנים לפטירת המנוח הרה"ג
יחיא בן שמואל בדיחי זצ"ל

ב מ ע מ ד כ ב ו ד

מו"ר הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 הראשון לצינן הרב הראשי לישראל

ובהשתתפות הרבנים הגאונים.

קכה

עינינו

נבת

חלוקת מלגות לבני
תורה מעדת תימן
במעמד מרן הראשון
לציון הגאון הרב
עובדיה יוסף,
ירושלים תשל"ח

משמאל לימין:
הרב יוסף יעקב
צובירי, מרן, הרב
יהודה עדס, הרב
שלמה קורח, הרב
יוסף צאלח (אלזהב)
הרב יוסף עמר

קכו

